

SMĚRNICE RADY 2006/117/EURATOM**ze dne 20. listopadu 2006****o dozoru nad přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a o její kontrole**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 31 odst. 2 a na článek 32 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise vypracovaný po obdržení stanoviska skupiny osob jmenovaných v souladu s článkem 31 Smlouvy Výborem pro vědu a techniku z řad vědeckých odborníků členských států a po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Operace, které souvisejí s přepravou radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva, podléhají řadě požadavků stanovených právními nástroji Společenství a mezinárodními právními nástroji, jež se týkají zejména bezpečné přepravy radioaktivního materiálu a podmínek ukládání a skladování radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva v zemi určení.

(2) Kromě těchto požadavků vyžaduje ochrana zdraví pracovníků a veřejnosti, aby přeprava radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva mezi členskými státy, do Společenství i ze Společenství povinně podléhala společnému režimu předchozích povolení.

(3) Jak je uvedeno v usnesení Rady ze dne 22. května 2002 o vytvoření národních systémů dohledu a kontroly přítomnosti radioaktivního materiálu při recyklaci kovových materiálů v členských státech ⁽³⁾, je důležité minimalizovat radiologické riziko v důsledku přítomnosti radioaktivních materiálů mezi kovovými materiály určenými k recyklaci.

(4) Směrnicí Rady 92/3/Euratom ze dne 3. února 1992 o dozoru nad přepravou radioaktivního odpadu mezi členskými státy a do Společenství a ze Společenství a o její kontrole ⁽⁴⁾ byl vytvořen v rámci Společenství systém přísných kontrol a předchozích povolení pro přepravu radioaktivního odpadu, který se osvědčil. Nicméně je třeba jej s ohledem na zkušenosti pozměnit tak, aby se vyjasnily a doplnily pojmy a definice, aby se zohlednily situace, které byly v minulosti opomenuty, aby se zjednotil stávající postup přepravy radioaktivního odpadu mezi členskými státy a aby se zajistil soulad s ostatními právními předpisy Společenství a mezinárodními právními předpisy, zejména se Společnou úmluvou o bezpečnosti při nakládání s vyhořelým palivem a o bezpečnosti při nakládání s radioaktivními odpady (dále jen „společná úmluva“), ke které Společenství přistoupilo dne 2. ledna 2006.

(5) V rámci páté etapy iniciativy SLIM (Simpler Legislation for Internal Market – zjednodušení právních předpisů pro vnitřní trh) byla ustavena pracovní skupina složená ze zástupců členských států a uživatelů, jejímž úkolem bylo přezkoumat různé obavy, které vyjádřili uživatelé směrnice 92/3/Euratom, a uvést uvedenou směrnici v soulad se stávajícími mezinárodními pravidly a nástroji.

(6) Postup stanovený ve směrnici 92/3/Euratom se v praxi používá pouze pro přepravu vyhořelého paliva, u kterého se již nepředpokládá žádné další využití a které je tedy pro účely této směrnice považováno za „radioaktivní odpad“. Z radiologického hlediska není vyloučení vyhořelého paliva, které je určeno k přepracování, ze systému dozoru a kontroly odůvodněné. Je proto třeba, aby se tato směrnice vztahovala na veškerou přepravu vyhořelého paliva bez ohledu na to, zda je palivo určeno k uložení nebo k přepracování.

(7) Každý členský stát zůstává plně odpovědný za volbu své vlastní politiky v oblasti nakládání s jaderným odpadem a vyhořelým palivem spadajícími do jeho pravomoci, přičemž některé státy volí přepracování vyhořelého paliva, jiné usilují o konečné uložení vyhořelého paliva a nepředpokládají další využití; touto směrnicí by tedy nemělo být dotčeno právo členských států vyvážet vyhořelé palivo k přepracování a tato směrnice by v žádném případě neměla členskému státu určení ukládat povinnost přijmout přepravu radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva ke konečnému zpracování nebo uložení, s výjimkou zpětné přepravy. Každé odmítnutí takové přepravy by mělo být odůvodněno na základě kritérií stanovených v této směrnici.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 286, 17.11.2005, s. 34.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 5. července 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 35, 12.2.1992, s. 24.

- (8) Zjednodušení stávajícího postupu by nemělo omezit stávající práva členských států vznést námitky proti přepravě radioaktivního odpadu, ke které je vyžadován jejich souhlas, nebo stanovit podmínky vztahující se k takové přepravě. Námitky by neměly být svévolné a měly by být založeny na příslušném vnitrostátním právu, právu Společenství nebo mezinárodním právu. Touto směrnicí by neměla být dotčena práva a povinnosti podle mezinárodního práva, zejména pokud jde o výkon práv a svobod stanovených mezinárodním právem v oblasti námořní, říční a letecké dopravy plavidly a letadly.
- (9) S možností odmítnout při přepravě automatický postup udělování souhlasu, kterou má členský stát určení nebo tranzitu, je spojeno neodůvodněné administrativní zatížení a nejistota. Povinné potvrzení o přijetí žádosti ze strany orgánů zemí určení a tranzitu ve spojitosti s prodloužením lhůty pro udělení souhlasu by mělo zvýšit jistotu předpokladu udělení tichého souhlasu.
- (10) „Povolení“ k přepravě ve smyslu této směrnice by neměla nahrazovat specifické vnitrostátní požadavky pro přepravu, jako jsou přepravní povolení.
- (11) Pro zajištění ochrany lidského zdraví a životního prostředí před nebezpečím plynoucím z radioaktivního odpadu musí být zohledněna rizika vyskytující se mimo Společenství. V případě radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva, které opouštějí území Společenství, by třetí země určení neměla být o přepravě pouze informována, ale měla by k ní také dát svůj souhlas.
- (12) Příslušné orgány členského státu určení by měly spolupracovat a být ve styku s ostatními zúčastněnými příslušnými orgány, aby nedocházelo ke zbytečnému prodloužení a aby mohl hladce fungovat schvalovací postup stanovený touto směrnicí.
- (13) Požadavek, aby osoba odpovědná za přepravu přijala v případě jejího neuskutečnění potřebná nápravná bezpečnostní opatření, by neměl bránit uplatňování mechanismů zavedených členskými státy na vnitrostátní úrovni.
- (14) Požadavek, aby byl držitel odpovědný za náklady vzniklé v případě neuskutečnění přepravy, by neměl zabránit uplatňování mechanismů zavedených členskými státy na vnitrostátní úrovni nebo jakýchkoli smluvních ujednání mezi držitelem a dalšími osobami podílejícími se na přepravě.
- (15) Přestože by radioaktivní odpad, pokud je s tímto materiálem nakládáno bezpečným způsobem, měl být ukládán ve státě, ve kterém vznikl, uznává se, že členské státy by měly podporovat uzavírání vzájemných dohod v zájmu usnadnění bezpečného a účinného nakládání s radioaktivním odpadem nebo vyhořelým palivem z členských států, které je produkují v malých množstvích, a v nichž by zřízení odpovídajících zařízení nebylo odůvodněno z radiologického hlediska.
- (16) Pokud příjemce ve třetí zemi uzavřel s držitelem ve třetí zemi dohodu podle článku 27 společné úmluvy, mohla by se tatáž dohoda použít pro účely této směrnice.
- (17) Stávající standardní dokument je vhodné upravit tak, aby odpovídal účelům této směrnice a odrážel dřívější zkušenosti. Z důvodů jasnosti je vhodné stanovit povinnost zavést ke dni provedení této směrnice nový standardní dokument. Pokud by však tato lhůta nebyla dodržena, měla by přechodná ustanovení umožnit používání stávajícího standardního dokumentu. Dále by jasná pravidla týkající se používání jazyků měla zajistit právní jistotu a zabránit neodůvodněným průtahům.
- (18) Pravidelné zprávy podávané členskými státy Komisi a Komisi Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru by měly poskytovat užitečný přehled o povoleních vydaných v celém Společenství a označovat možné problémy, se kterými se členské státy v praxi setkaly, jakož i použitá řešení.
- (19) Směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření⁽¹⁾, se mimo jiné vztahuje na přepravu radioaktivních látek, jejich dovoz do Společenství a vývoz ze Společenství a zakládá systém ohlašování a povolování činností v oblasti ionizujícího záření. Uvedená ustanovení jsou proto důležitá pro oblasti, na které se vztahuje tato směrnice.
- (20) Na základě výše uvedeného je z důvodu jasnosti nezbytné zrušit a nahradit směrnicí 92/3/Euratom. Touto směrnicí by neměly být dotčeny závazky členských států týkající se lhůt pro provedení zrušené směrnice ve vnitrostátních právních předpisech a pro její používání.

(1) Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

(21) V souladu s odstavcem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví systém Společenství pro dozor nad přeshraniční přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a pro její kontrolu s cílem zajistit odpovídající ochranu obyvatelstva.

2. Tato směrnice se vztahuje na přeshraniční přepravu radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva v případech, kdy:

- a) země původu, země určení nebo jakákoli země tranzitu je součástí Společenství a
- b) množství a koncentrace zásilky překračují úroveň stanovené v čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 96/29/Euratom.

3. Tato směrnice se nevztahuje na přepravu nepoužívaných zdrojů k dodavateli či výrobci radioaktivních zdrojů nebo do schváleného zařízení.

4. Tato směrnice se nevztahuje na přepravu radioaktivních materiálů získaných přepracováním a určených pro další použití.

5. Tato směrnice se nevztahuje na přeshraniční přepravu odpadu, který obsahuje pouze přírodně se vyskytující radioaktivní materiály, které nevznikají zpracováním.

6. Touto směrnicí nejsou dotčena práva a povinnosti podle mezinárodního práva.

Článek 2

Zpětná přeprava související s procesy zpracování a přepracování

Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu nebo podniku v členském státě, do kterého:

- a) má být přepraven radioaktivní odpad za účelem zpracování nebo

b) má být přepraven jiný materiál za účelem získání radioaktivního odpadu,

vrátit tento radioaktivní odpad po zpracování do země původu. Touto směrnicí není rovněž dotčeno právo členského státu nebo podniku v tomto členském státě, do kterého má být za účelem přepracování přepraveno vyhořelé palivo, vrátit radioaktivní odpad získaný při přepracování do země původu.

Článek 3

Přeshraniční přeprava vyhořelého paliva pro účely přepracování

Aniž je dotčena pravomoc každého členského státu určovat svou vlastní politiku v oblasti nakládání s vyhořelým palivem, není touto směrnicí dotčeno právo členských států vyvážet vyhořelé palivo za účelem přepracování s ohledem na zásady společného jaderného trhu, zejména zásadu volného pohybu zboží. Přeprava a vývoz jsou dozorovány a za kontrolovány v souladu s postupy stanovenými touto směrnicí.

Článek 4

Zpětná přeprava související s nepovolenými přepravami a neohlášeným radioaktivním odpadem

Touto směrnicí není dotčeno právo členských států bezpečně vrátit do země původu

- a) zásilky radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, ale které nebyly řádně schváleny v souladu s touto směrnicí a
- b) odpad kontaminovaný radionuklidy nebo materiál obsahující radioaktivní zdroj, pokud tento materiál nebyl zemí původu ohlášen jako radioaktivní odpad.

Článek 5

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „radioaktivním odpadem“ radioaktivní materiál v plynné, kapalné nebo pevné formě, u kterého země původu a určení nebo fyzické či právnické osoby, jejichž rozhodnutí tyto země akceptují, nepředpokládají žádné další využití a který na základě právního a regulačního rámce zemí původu a určení podléhá kontrole ze strany regulačního subjektu jako radioaktivní odpad;
2. „vyhořelým palivem“ jaderné palivo, které bylo ozářeno v aktivní zóně reaktoru a trvale z ní odstraněno; vyhořelé palivo lze buď pokládat za využitelný zdroj, který je možno přepracovat, nebo může být určeno ke konečnému uložení, pokud se u něj nepředpokládá další využití, a je s ním nakládáno jako s radioaktivním odpadem;

(¹) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

3. „přepřacováním“ proces nebo operace, jejichž účelem je extrakce radioaktivních izotopů z vyhořelého paliva k dalšímu použití;
4. „přepřavou“ nebo „zásilkou“ souhrn činností souvisejících s přesunem radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva ze země nebo členskému státu původu do země nebo členskému státu určení;
5. „přepřavou v rámci Společenství“ přepřava, při níž jsou země původu a země určení členské státy;
6. „přepřavou mimo rámec Společenství“ přepřava, při níž je země původu nebo země určení třetí země;
7. „uložením“ nebo „ukládáním“ umístění radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva v schváleném zařízení bez úmyslu znovu je použít;
8. „skladováním“ umístění radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva v zařízení, které zajišťuje jeho bezpečné zadržení, s úmyslem znovu je použít;
9. „držitelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která je před uskutečněním přepřavy radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva za tyto materiály odpovědná podle platných vnitrostátních právních předpisů a má v úmyslu je přepřavit příjemci;
10. „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, ke které se radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo přepřavují;
11. „zemí nebo členským státem původu“ země nebo členský stát, ze kterého má být přepřava zahájena nebo ze kterého je přepřava zahájena, a „zemí nebo členským státem určení“ země nebo členský stát, do kterého je přepřava plánována nebo uskutečňována;
12. „zemí nebo členským státem tranzitu“ země nebo členský stát jiné než země nebo členský stát původu či země nebo členský stát určení, přes jejichž území je přepřava plánována nebo uskutečňována;
13. „příslušnými orgány“ orgány, které jsou podle právních předpisů země původu, tranzitu nebo určení zmocněny provádět systém dozoru nad přepřavou radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva a její kontroly;
14. „uzavřeným zdrojem“ zdroj ve smyslu definice podle směrnice 96/29/Euratom, případně i s pouzřem, v němž radioaktivní materiál je uzavřen a které je nedílnou součástí zdroje;
15. „nepoužívaným zdrojem“ uzavřený zdroj, který se již k činnosti, na niž bylo vydáno povolení, nepoužívá a ani se s tímto používáním nepočítá;
16. „schváleným zařízením“ zařízení nacházející se na území státu, kterému v souladu s vnitrostátními právními předpisy vydaly příslušné orgány daného státu povolení k dlouhodobému skladování nebo ukládání uzavřených zdrojů, nebo zařízení řádně schválené podle vnitrostátních právních předpisů pro dočasné skladování uzavřených zdrojů;
17. „řádně vyplněnou žádostí“ standardní dokument, který splňuje všechny požadavky stanovené podle článku 17.

KAPITOLA 2

PŘEPRAVA V RÁMCI SPOLEČENSTVÍ

Článek 6

Žádost o povolení k přepřavě

1. Držitel, který se chystá uskutečnit nebo zajistit přepřavu radioaktivního odpadu nebo vyhořelého paliva, podá příslušným orgánům členskému státu původu řádně vyplněnou žádost o povolení.
2. Žádost může být zaslána pro více než jednu přepřavu za předpokladu, že:
 - a) radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo, kterých se žádost týká, mají v podstatě stejné fyzikální, chemické a radioaktivní vlastnosti a
 - b) přepřavu uskuteční též držitel témuž příjemci a za účasti týchž příslušných orgánů a
 - c) v případě, kdy přepřava zahrnuje tranzit přes třetí země, se tento tranzit uskuteční přes též hraniční přechod při cestě do Společenství nebo ze Společenství, a přes též hraniční přechod nebo přechody dotyčné třetí země nebo země, nedo-
hodnou-li se dotyčné příslušné orgány jinak.

Článek 7

Postoupení žádosti příslušným orgánům

1. Příslušné orgány členského státu původu zasílají řádně vyplněnou žádost uvedenou v článku 6 za účelem udělení souhlasu příslušným orgánům členského státu určení a případně členského státu tranzitu.

2. Zúčastněné příslušné orgány členských států přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby se všemi údaji týkajícími se přepravy podle této směrnice bylo náležitě nakládáno a aby byly chráněny proti zneužití.

Článek 8

Potvrzení o přijetí a vyžádání údajů

1. Do dvaceti dnů po obdržení žádosti zkontrolují příslušné orgány členského státu určení a tranzitu, zda je žádost řádně vyplněna, ve smyslu čl. 5 bodu 17.

2. V případě, že je žádost řádně vyplněna, zašlou příslušné orgány členského státu určení potvrzení o přijetí příslušným orgánům členského státu původu a jeho kopii ostatním dotčeným příslušným orgánům, a to nejpozději do deseti dnů po uplynutí 20denní lhůty stanovené v odstavci 1.

3. Pokud se některý z příslušných orgánů dotčených členských států domnívá, že žádost není řádně vyplněna, vyžádá si od příslušných orgánů členského státu původu chybějící údaje a vyrozumí o tomto vyžádání ostatní příslušné orgány. Tato žádost o doplnění údajů by měla být předložena nejpozději do dne uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1.

Příslušné orgány členského státu původu předají požadované údaje dotčeným příslušným orgánům.

Nejpozději do deseti dnů po obdržení chybějících údajů a ne dříve než po uplynutí 20denní lhůty stanovené v odstavci 1 zašlou příslušné orgány členského státu určení potvrzení o přijetí příslušným orgánům členského státu původu a jeho kopii ostatním dotčeným příslušným orgánům.

4. Lhůty stanovené v odstavci 1, 2 a 3 pro vydání potvrzení o přijetí je možné zkrátit, pokud se příslušné orgány místa určení a tranzitu ujistily, že žádost byla řádně vyplněna.

Článek 9

Souhlas a zamítnutí

1. Nejpozději do dvou měsíců ode dne vystavení potvrzení o přijetí oznámí příslušné orgány všech dotčených členských

států příslušným orgánům členského státu původu svůj souhlas nebo podmínky, jejichž splnění považují za nezbytné pro udělení souhlasu nebo zamítnutí souhlasu.

Příslušné orgány členského státu určení nebo kteréhokoli členského státu tranzitu si však mohou pro vyjádření svého stanoviska vyžádat ke lhůtě uvedené v prvním pododstavci dodatečnou lhůtu, která nesmí být delší než jeden měsíc.

2. Pokud po uplynutí lhůt stanovených v odstavci 1 nepříjde od příslušných orgánů členského státu určení nebo zamýšleného členského státu tranzitu žádná odpověď, má se za to, že tyto země vyjádřily s požadovanou přepravou souhlas.

3. Členské státy musí uvést důvody zamítnutí souhlasu nebo stanovení podmínek připojených k udělenému souhlasu, které musí vycházet:

a) v případě členských států tranzitu z příslušných vnitrostátních právních předpisů, právních předpisů Společenství nebo mezinárodních právních předpisů týkajících se přepravy radioaktivního materiálu;

b) v případě členského státu určení z příslušných právních předpisů týkajících se nakládání s radioaktivním odpadem nebo vyhořelým palivem nebo z příslušných vnitrostátních právních předpisů, právních předpisů Společenství nebo mezinárodních právních předpisů týkajících se přepravy radioaktivního materiálu.

Veškeré podmínky uložené příslušnými orgány členských států bez ohledu na to, zda se jedná o zemi tranzitu nebo zemi určení, nesmějí být přísnější než podmínky stanovené pro obdobnou přepravu v rámci těchto členských států.

4. Členský stát nebo státy, které udělily souhlas k tranzitu pro danou zásilku, nesmějí odmítnout udělit souhlas se zpětnou přepravou v těchto případech:

a) pokud se původní souhlas týkal přepravy materiálu za účelem zpracování nebo přepracování, jedná-li se o zpětnou přepravu radioaktivního odpadu nebo jiných produktů odpovídajících původnímu materiálu po zpracování nebo přepracování a jsou-li dodrženy všechny související právní předpisy;

b) za okolností popsanych v článku 12, je-li zpětná přeprava uskutečněna za stejných podmínek a se stejnými specifikacemi.

5. Případy neodůvodněných prodlev nebo nedostatek spolupráce ze strany příslušných orgánů jiného členského státu se oznámí Komisi.

Článek 10

Povolení k přepravě

1. Po udělení všech potřebných souhlasů k přepravě jsou příslušné orgány členského státu původu oprávněny povolit držitelům provedení přepravy, o čemž informují příslušné orgány členského státu určení a příslušné orgány případného členského státu nebo třetí země tranzitu.

2. Povoláním podle odstavce 1 není nijak dotčena odpovědnost držitele, přepravců, vlastníka, příjemce nebo jiné fyzické nebo právnické osoby zapojené do přepravy.

3. Jedno povolení se může vztahovat na více než jednu přepravu, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 6 odst. 2.

4. Doba platnosti povolení nesmí být delší než tři roky.

Při určování této doby platnosti vezmou členské státy v úvahu veškeré podmínky uvedené v souhlasu vydaném členskými státy určení nebo tranzitu.

Článek 11

Potvrzení o přijetí zásilky

1. Do 15 dnů po obdržení každé zásilky zašle příjemce příslušným orgánům členského státu určení potvrzení o přijetí zásilky.

2. Příslušné orgány členského státu určení zašlou kopii potvrzení přijetí členskému státu původu a případným členskými státy nebo třetím zemím tranzitu.

3. Příslušné orgány členského státu původu zašlou kopii potvrzení přijetí původnímu držiteli.

Článek 12

Nedokončená přeprava

1. Členský stát určení, původu nebo tranzitu může rozhodnout, že přepravu nelze dokončit, pokud podmínky přepravy již nejsou v souladu s touto směrnicí nebo pokud tyto podmínky nejsou v souladu s povoleními nebo se souhlasu vydanými podle této směrnice.

Tento členský stát o svém rozhodnutí neprodleně informuje příslušné orgány ostatních členských států zapojených do přepravy.

2. Nelze-li přepravu dokončit nebo nejsou-li podmínky přepravy v souladu s touto směrnicí, zajistí příslušné orgány členského státu původu, aby dotčený radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo převzal zpět jeho držitel, pokud nelze učinit jiné bezpečné opatření. Tyto příslušné orgány zajistí, aby osoba odpovědná za přepravu přijala v případě potřeby nápravná bezpečnostní opatření.

3. Za náklady vznikající v případech, kdy přeprava nemůže nebo nesmí být dokončena, odpovídá držitel.

KAPITOLA 3

PŘEPRAVA MIMO RÁMEC SPOLEČENSTVÍ

Článek 13

Dovoz do Společenství

1. Mají-li být radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo spadající do oblasti působnosti této směrnice dovezeny na území Společenství ze třetí země a je-li země určení členský stát, podá příjemce žádost o povolení příslušným orgánům tohoto členského státu. Žádost může být zaslána pro více než jednu přepravu v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 2.

Součástí žádosti je důkaz, že příjemce uzavřel s držitelem usazeným ve třetí zemi dohodu, kterou schválily příslušné orgány této třetí země a podle které je držitel povinen převzít zpět radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo v případech, kdy přepravu nelze dokončit v souladu s touto směrnicí, jak je uvedeno v odstavci 5 tohoto článku.

2. Příslušné orgány členského státu určení zašlou žádost uvedenou v odstavci 1 k udělení souhlasu příslušným orgánům případných členských států tranzitu.

Použijí se články 8 a 9.

3. Po udělení všech potřebných souhlasů k přepravě jsou příslušné orgány členského státu určení oprávněny povolit příjemci provedení přepravy, o čemž informují příslušné orgány členského státu nebo třetí země původu či tranzitu.

Použije se čl. 10 odst. 2, 3 a 4.

4. Do 15 dnů po obdržení každé zásilky zašle příjemce příslušným orgánům členského státu určení potvrzení o přijetí zásilky. Příslušné orgány členského státu určení zašlou kopii potvrzení zemi původu a případným členským státům nebo třetím zemím tranzitu.

5. Členský stát určení nebo kterýkoli členský stát tranzitu může rozhodnout, že přepravu nelze dokončit, pokud již nejsou podmínky přepravy v souladu s touto směrnicí nebo pokud tyto podmínky nejsou v souladu s povoleními nebo se souhlasy vydanými podle této směrnice. Tento členský stát o svém rozhodnutí neprodleně informuje příslušné orgány země původu.

6. Za náklady vznikající v případech, kdy přeprava nemůže nebo nesmí být dokončena, odpovídá příjemce.

Článek 14

Tranzit přes území Společenství

1. Mají-li být radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo dovezeny na území Společenství ze třetí země a není-li zemí určení členský stát, pak fyzická nebo právnická osoba odpovědná za řízení přepravy v členském státě, přes jehož celní úřad radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo poprvé vstupuje na území Společenství („první členský stát tranzitu“), podá žádost o povolení příslušným orgánům tohoto členského státu. Žádost může být zaslána pro více než jednu přepravu v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 2.

Součástí žádosti je důkaz, že příjemce usazený ve třetí zemi uzavřel s držitelem usazeným ve třetí zemi dohodu, kterou schválily příslušné orgány země držitele a podle které je držitel povinen převzít zpět radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo v případech, kdy přepravu nelze dokončit v souladu s touto směrnicí, jak je uvedeno v odstavci 5 tohoto článku.

2. Příslušné orgány prvního členského státu tranzitu zašlou žádost uvedenou v odstavci 1 ke schválení příslušným orgánům případných dalších členských států tranzitu.

Použijí se články 8 a 9.

3. Po udělení všech potřebných souhlasů k přepravě jsou příslušné orgány prvního členského státu tranzitu oprávněny povolit odpovědné osobě uvedené v odstavci 1 provedení

přepravy, o čemž informují příslušné orgány případných dalších členských států nebo třetích zemí tranzitu nebo původu.

Použije se čl. 10 odst. 2, 3 a 4.

4. Odpovědná osoba uvedená v odstavci 1 oznámí do 15 dnů ode dne příjezdu zásilky příslušným orgánům prvního členského státu tranzitu, že radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo dosáhly místa určení ve třetí zemi, a uvede poslední celní úřad ve Společenství, jímž zásilka prošla.

Oznámení musí být doloženo prohlášením nebo potvrzením příjemce, v němž se uvádí, že radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo dosáhly správného místa určení, včetně uvedení celního úřadu vstupu do třetí země.

5. Členský stát tranzitu může rozhodnout, že přepravu nelze dokončit, pokud již nejsou podmínky přepravy v souladu s ustanoveními této směrnice nebo pokud tyto podmínky nejsou v souladu s povoleními nebo se souhlasy vydanými podle této směrnice. Tento členský stát o svém rozhodnutí neprodleně informuje příslušné orgány země původu. Za náklady vznikající v případech, kdy přeprava nemůže nebo nesmí být dokončena, odpovídá odpovědná osoba uvedená v odstavci 1.

Článek 15

Vývoz ze Společenství

1. Mají-li být radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo vyvezeny ze Společenství do třetí země, podá držitel žádost o povolení příslušným orgánům členského státu původu. Žádost může být zaslána pro více než jednu přepravu v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 2.

2. Příslušné orgány členského státu původu:

a) informují příslušné orgány země určení o plánované přepravě a vyžádají si jejich souhlas;

b) zasílají žádost uvedenou v článku 1 k udělení souhlasu příslušným orgánům případných členských států tranzitu.

Použije se článek 8.

3. Po udělení všech potřebných souhlasů k přepravě jsou příslušné orgány členského státu původu oprávněny povolit držitelé provedení přepravy, o čemž informují příslušné orgány třetí země určení a příslušné orgány případného členského státu nebo třetí země tranzitu.

Použije se čl. 10 odst. 2, 3 a 4.

4. Držitel oznámí do 15 dnů ode dne příjezdu zásilky příslušným orgánům členského státu původu, že radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo dosáhly místa určení ve třetí zemi, a uvede poslední celní úřad ve Společenství, jímž zásilka prošla.

Oznámení musí být doloženo prohlášením nebo potvrzením příjemce, v němž se uvádí, že radioaktivní odpad nebo vyhořelé palivo dosáhly správného místa určení, včetně uvedení celního úřadu vstupu do třetí země.

5. Členský stát původu nebo kterýkoli členský stát tranzitu může rozhodnout, že přepravu nelze dokončit, pokud již nejsou podmínky přepravy v souladu s touto směrnicí nebo pokud tyto podmínky nejsou v souladu s povoleními nebo se souhlasy vydanými podle této směrnice. Tento členský stát tranzitu o svém rozhodnutí neprodleně informuje příslušné orgány členského státu původu.

Použije se čl. 12 odst. 2 a 3.

Článek 16

Zakázaný vývoz

1. Příslušné orgány členských států nepovolí přepravu:
 - a) do míst určení ležících jižně od 60° jižní šířky nebo
 - b) do státu, který je stranou Dohody o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (dohoda AKT-ES z Cotonou) a který není členským státem, aniž jsou tím dotčena ustanovení článku 2, nebo
 - c) do třetí země, která podle názoru příslušných orgánů členského státu původu nemá v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 2 tohoto článku správní nebo technickou způsobilost nebo regulační strukturu pro bezpečné nakládání s radioaktivním odpadem nebo vyhořelým palivem, jak je uvedeno ve společné úmluvě. Členské státy by přitom

měly náležitě zvážit veškeré důležité informace získané od ostatních členských států. V tomto směru členské státy každoročně informují Komisi a poradní výbor zřízený podle článku 21.

2. Komise postupem podle článku 21 stanoví kritéria náležitě zohledňující mimo jiné příslušné bezpečnostní normy Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE); tato kritéria členským státům pomohou posoudit, zda jsou požadavky pro vývoz plněny.

KAPITOLA 4

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Použití standardního dokumentu

1. Pro veškerou přepravu spadající do oblasti působnosti této směrnice se použije standardní dokument.
2. Postupem podle článku 21 Komise vytvoří standardní dokument, jehož součástí bude příloha obsahující seznam minimálních požadavků na řádně vyplněnou žádost.

Standardní dokument a jeho přílohy se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a budou k dispozici v elektronické podobě nejpozději do 25. prosince 2008. V případě potřeby se standardní dokument stejným postupem aktualizuje.

3. Žádost o povolení se vyplňuje a veškeré další dokumenty a údaje podle článků 10, 13, 14 a 15 se poskytují v jazyce, který je přijatelný pro příslušné orgány členského státu, jemuž se žádost o povolení v souladu s touto směrnicí zasílá.

Na žádost příslušných orgánů země určení nebo tranzitu poskytne držitel ověřený překlad do jazyka, který je pro tyto orgány přijatelný.

4. Dodatečné požadavky pro povolení přepravy se připojí ke standardnímu dokumentu.

5. Aniž jsou dotčeny jiné průvodní dokumenty požadované na základě jiných příslušných právních předpisů, každou přepravu spadající do oblasti působnosti této směrnice doprovází vyplněný standardní dokument potvrzující, že byl řádně dodržen postup pro udělování povolení, a to i v případech, kdy se povolení obsažené v jediném dokumentu týká více než jedné přepravy.

6. Tyto dokumenty jsou k dispozici příslušným orgánům země původu, země určení a všech zemí tranzitu.

Článek 18

Příslušné orgány

1. Členské státy předají Komisi nejpozději do 25. prosince 2008 názvy a adresy jednoho nebo více příslušných orgánů a veškeré údaje potřebné pro rychlou komunikaci s těmito orgány.

2. Členské státy pravidelně předávají Komisi všechny změny uvedených údajů.

Článek 19

Předávání dokumentů

1. Postupem podle článku 21 Komise připraví doporučení týkající se bezpečného a účinného způsobu předávání dokumentů a údajů souvisejících s ustanoveními této směrnice.

2. Komise vytvoří a bude udržovat v chodu elektronickou komunikační platformu, za účelem zveřejňování:

- a) názvů a adres jednoho nebo více příslušných orgánů jednotlivých členských států;
- b) jazyků přijatelných pro příslušné orgány jednotlivých členských států a
- c) veškerých obecných podmínek a případných dodatečných požadavků, jež příslušné orgány jednotlivých členských států potřebují, aby mohly vydat povolení k přepravě.

Článek 20

Pravidelné zprávy

1. Členské státy podají Komisi zprávy o provádění této směrnice do 25. prosince 2011 a potom znovu každé tři roky.

2. Na základě těchto zpráv vypracuje Komise postupem podle článku 21 souhrnnou zprávu pro Evropský parlament, Radu a Evropský hospodářský a sociální výbor, přičemž zvláštní pozornost věnuje provádění článku 4.

Článek 21

Poradní výbor

1. Komisi je při plnění povinností stanovených v čl. 16 odst. 2, čl. 17 odst. 2, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 druhém pododstavci nápomocen poradní výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise (dále jen „výbor“).

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může stanovit předseda podle naléhavosti věci, v případě potřeby hlasováním.

3. Stanovisko se uvádí v zápisu z jednání. Každý členský stát má právo požádat, aby byl v zápisu z jednání uveden i jeho postoj.

4. Komise přihlíží ke stanovisku zaujatému výborem. Sdělí výboru způsob, jakým jeho stanovisko zohlednila.

Článek 22

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 25. prosince 2008. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 23

Zrušení

1. Směrnice 92/3/Euratom se zrušuje s účinkem od 25. prosince 2008, aniž jsou tím dotčeny závazky členských států týkající se lhůty pro provedení této směrnice do vnitrostátních právních předpisů a pro její používání.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 24

Přechodná ustanovení

1. Pokud příslušné orgány země původu náležitě schválily žádost o povolení nebo pokud jim tato žádost byla předložena před 25. prosincem 2008, pak na všechny přepravní operace, na něž se vztahuje totéž povolení, se použije směrnice 92/3/Euratom.
2. Při rozhodování o žádostech o povolení podaných před 25. prosincem 2008 pro více než jednu přepravu radioaktivního odpadu do třetí země určení přihlíží členský stát původu ke všem příslušným okolnostem, zejména:
 - a) k předpokládanému časovému plánu pro uskutečnění všech přeprav, na které se vztahuje tatáž žádost;
 - b) k odůvodnění, proč byly všechny přepravy zahrnuty do jedné žádosti;
 - c) ke vhodnosti udělení povolení pro nižší počet přeprav, než kolik jich je uvedeno v žádosti.

3. Než bude k dispozici standardní dokument podle článku 17 této směrnice, použije se pro účely této směrnice přiměřeně standardní dokument stanovený rozhodnutím Komise 93/552/Euratom ⁽¹⁾.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. listopadu 2006.

Za Radu

předseda

J. KORKEAOJA

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 93/552/Euratom ze dne 1. října 1993, kterým se zavádí standardní dokument pro dozor nad přepravou radioaktivního odpadu a jeho kontrolu podle směrnice Rady 92/3/Euratom (Úř. věst. L 268, 29.10.1993, s. 83).

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 92/3/Euratom	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 5
Článek 3	První bod odůvodnění
Čl. 4 první pododstavec první věta	Čl. 6 odst. 1
Čl. 4 první pododstavec druhá věta	Čl. 7 odst. 1
Čl. 4 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 1
Čl. 4 třetí pododstavec	—
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 2
Čl. 5 odst. 2	Čl. 10 odst. 4
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec	Čl. 9 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 9 odst. 3
Čl. 6 odst. 3	Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 4	Čl. 9 odst. 2
Čl. 7 první pododstavec	Čl. 10 odst. 1
Čl. 7 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 1
Čl. 7 třetí pododstavec	Čl. 10 odst. 2
Článek 8	Čl. 17 odst. 5
Čl. 9 odst. 1 začátek věty	Čl. 11 odst. 1
Čl. 9 odst. 1 konec věty	Čl. 17 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 první věta	Čl. 11 odst. 2
Čl. 9 odst. 2 druhá věta	Čl. 11 odst. 3
Čl. 10 odst. 1	Článek 13
Čl. 10 odst. 1 konec první věty	Čl. 17 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Článek 14
Čl. 10 odst. 3	Článek 13
Článek 11	Čl. 16 odst. 1
Čl. 12 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 15 odst. 3
Čl. 12 odst. 3	Čl. 10 odst. 2
Čl. 12 odst. 4	Čl. 17 odst. 1
Čl. 12 odst. 5	Čl. 15 odst. 4 první pododstavec
Čl. 12 odst. 6	Čl. 15 odst. 4 druhý pododstavec

Směrnice 92/3/Euratom	Tato směrnice
Článek 13	Čl. 1 odst. 3
Článek 14	Článek 2
Čl. 15 odst. 1	Čl. 12 odst. 2
Čl. 15 odst. 2	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
Článek 16	Čl. 9 odst. 4
Článek 17	Článek 18
Článek 18	Článek 20
Článek 19	Článek 21
Čl. 20 první, druhá a třetí odrážka	Čl. 17 odst. 1
Čl. 20 čtvrtá odrážka	Čl. 16 odst. 2
Čl. 20 pátá odrážka	Čl. 20 odst. 2
Článek 21	Článek 22
Článek 22	Článek 26
	Článek 3 (nový)
	Článek 4 (nový)
	Článek 8 (nový)
	Článek 19 (nový)
	Článek 23 (nový)
	Článek 24 (nový)
	Článek 25 (nový)